

Една отъ основнитѣ мисли на лекцията, която трѣбва да задържите въ ума си, е следната: Щомъ залѣзе Божественото слънце въ васъ, запалете свѣщъта си и огъня на своето огнище. Свѣщъта представя свѣтлината на ума, а огънятъ — топлината на сърдцето. Настанало е време да запалите свѣщъта на вашия свѣтильникъ и огъня на вашето огнище. Разумниятъ свѣтъ следи, какво правите. Разумнитѣ същества искатъ да знаятъ, можете ли да мислите и да чувствувате. Вие пкъ очаквате да получите любовъ отъ тѣхъ. Ако тѣ ви любятъ, ще покажатъ силата си. Вие сте опитвали и всѣки день опитвате тѣхната сила. Важно е, вие да проявите силата си. Докато детето е малко, на ржце го носятъ. Щомъ започне да расте, първа майка му го сваля на земята, остава го свободно да се движи, да пълзи, да пристѣпва, да прояви силата си. Ако постоянно го държатъ на ржце, то ще стане инвалидъ. Не желайте вашитѣ деца да ставатъ инвалиди. Не оставяйте вашитѣ желания неприложени. Впрегнете ги на работа, да видите тѣхнитѣ плодове. Детето, което се е ползувало отъ любовта на майка си, на близкитѣ си, трѣбва да стѣпва самостоятелно на краката си, да покаже, че е силно, че и то може да обича. Като израснатъ, синътъ и дъщерята трѣбва да покажатъ, какво могатъ да направятъ за своитѣ родители, за своитѣ по-малки братя и сестри.

Днесъ всички хора искатъ да бждатъ обичани. Тѣ искатъ Богъ да ги обича. Когато